

מ"ת 35413/07/21 - מדינת ישראל נגד שי רחמימוב

בית משפט השלום בירושלים

מ"ת 35413-07-21 מדינת ישראל נ' כהן(עציר) ואח'

בפני כבוד השופט ביאלין אלעזר
מבקשת מדינת ישראל
באמצעות עו"ד איתי שמואלי
נגד
משיב שי רחמימוב (עציר)
באמצעות עו"ד צפריר יגור

החלטה בעניין משיב 3

1. לפניי בקשה למעצרו של המשיב 3 (להלן: "המשיב") עד לתום ההליכים המשפטיים כנגדו.
2. בבסיס הבקשה, כתב אישום שהוגש נגד המשיב ביום 16.07.21 אשר מייחס לו באישום הראשון עבירה של קשירת קשר לביצוע פשע ובאישומים 4, 9 עד 20 מיוחסות למשיב עבירות רבות של סחר בסם מסוכן בצוותא חדא עם אחרים ולבדו וכן עבירה של החזקת סמים שלא לצריכה עצמית.
3. ב"כ המשיב הסכים לקיומן של ראיות לכאורה ולקיומה של עילת מעצר בדיון שנערך ביום 25.7.21. במועד האמור הורה בית המשפט על קבלת תסקיר בעניינו של המשיב ושותפיו לכתב האישום עד ליום 18.8.21 והמשך הדיון בבקשה נדחה ליום 19.8.21. חרף החלטת בית משפט על הגשת תסקיר, מאז ההחלטה ועד למתן החלטה זו, לא הוגש תסקיר המעצר לנוכח בקשות דחיה חוזרות ונשנות מטעם שירות המבחן. יצוין כי בהחלטה מיום 13.9.21 נעתרתי שוב לבקשת הדחיה של שירות המבחן עד ליום 3.10.21. במועד האמור, במקביל, הוריתי גם על בחינת היתכנות המעצר באיזוק אלקטרוני.
4. בדיון ביום 3.10.21 עתר ב"כ המשיב להורות על שחרור המשיב לחלופת מעצר, ולו למעצר באיזוק אלקטרוני בבית הוריו, וזאת ללא המתנה נוספת לתסקיר מעצר. כך, לטענת ב"כ המשיב, הן לנוכח גילו הצעיר של המשיב, העדר עבר פלילי משמעותי וקיומה של חלופת מעצר. מאידך, המבקשת עמדה על בקשתה למעצר עד לתום ההליכים. לאחר ששמעתי את טיעוני הצדדים ושמעתי את הערבים שהוצעו כמפקחים ונתתי דעתי למכלול השיקולים, הגעתי לכלל מסקנה כי יש להורות על מעצרו של המשיב עד לתום ההליכים במעצר מאחורי סורג ובריה וכי אין בחלופה שהוצגה, ואף לא במעצר באיזוק אלקטרוני, כדי לאיין את המסוכנות הנשקפת מהמשיב, והכל מהטעמים שיפורטו להלן:
5. ראשית, יש לזכור, כי נקודת המוצא לדיון בעניינם של הנאשמים בעבירות של סחר בסם היא מעצר עד תום ההליכים, וזאת בשל הסכנה הנשקפת לציבור ולנוכח החשש שלא יהיה בכוחה של חלופת מעצר לאיין את הסכנה בביצוע עבירות סמים נוספות על ידי הנאשם (ראו לדוגמא בש"פ 8604/20 אבו קרינאת נ' מדינת ישראל מיום

23.12.2020 ובאסמכתאות הרבות הנזכרות (שם). החריגים לכלל זה חלים, דרך כלל, כאשר מדובר בנאשמים צעירים ונעדרים עבר פלילי שלא ניתן לומר כי הם נטועים בעולם הסחר בסמים ולא ניתן לייחס להם מעורבות משמעותית בפעילות הסחר בסם (ראו לדוגמא בש"פ 8155/15 קלר נ' מדינת ישראל מיום 9.2.2015 ורבים אחרים). כלל זה חל גם מקום שבו מדובר בסם מסוכן מסוג קנבוס, וגם כאשר מדובר בכמויות קטנות (ראו: בש"פ 4591/21 מחמד אבו גודה נ' מדינת ישראל (פורסם בנבו, 08.07.21; ע"פ 6299/20 שחר חן נ' מדינת ישראל (פורסם בנבו, 03.02.21)). לנוכח היקף עבירות הסחר המיוחסות למשיב, כפי שיפורט עוד בהמשך ולנוכח הרשעתו הקודמת בגין עבירת סמים, דומה שהמשיב אינו נכנס לחריג שבכלל.

6. עוד מצאתי להוסיף בהקשר זה כי עבירות של סחר בסמים, ובוודאי כאשר עסקין בהיקף כה נרחב, מקימות עילת מעצר של מסוכנות הרובצת כל כולה לפתחו של המשיב. על המשיב מוטל נטל בלתי מבוטל להראות כי לא נשקפת ממנו מסוכנות לציבור. דרך כלל, נטל זה יורם ככל שמוגשת חוות דעת חיובית והערכת מסוכנות שאיננה גבוהה של גורמי הטיפול. במקרה זה, כאמור לא הוגש תסקיר. לא באשמתו של המשיב אלא עקב העומס הרב שבו מצוי שירות המבחן בימים אלה. עם זאת, העובדה שלא הוגש תסקיר אין בה כשלעצמה כדי לסייע למשיב להרים הנטל בדבר המסוכנות הנשקפת ממנו.

7. שנית, עוד יש להוסיף כי שאלת שחרורם או מעצרים של נאשמים נבחנת תמיד לנוכח מהות המעשה, מיהות העושה וכן קיומה וטיבה של חלופת המעצר. תחילה אתמקד בבחינת מהות המעשה והיקפו כפי המתואר בכתב האישום; מעובדות החלק הכללי של כתב האישום עולה כי המשיב נטל חלק בקבוצה מאורגנת שבה לקחו חלק המשיבים הנוספים, אשר קשרו קשר להפיץ ולמכור סם מסוג קנבוס באופן שיטתי, מתוחכם ותוך חלוקת תפקידים מוגדרת. העבירות המיוחסות למשיב בוצעו לכאורה במסגרת תוכנית עבריינית סדורה במסגרתה הקימו המשיב ושותפיו קבוצה ביישומן הטלגרם שכינויה הוא "מאנקיז" ומטרתה מכירה של סם מסוכן מסוג קנבוס. עוד עולה מעובדות כתב האישום כי המשיב סחר לכאורה בסמים, ביחד עם אחרים ולחוד, בסם מסוכן מסוג קנבוס, בהזדמנויות רבות ובכמויות סמים בהיקף ניכר, כפורט להלן:

א. מעובדות האישום הרביעי עולה כי ביום 15.06.21, סחר המשיב ביחד עם אחרים בכ- 8 גרם סם מסוג קנבוס ובתמורה קיבל 350 ₪.

ב. מעובדות האישום התשיעי עולה כי ביום 11.06.21, סחר המשיב ביחד עם אחרים ב- 8 גרם סם מסוכן מסוג קנבוס ובתמורה קיבל 350 ₪.

ג. מעובדות האישום העשירי עולה כי ביום 14.06.21, סחר המשיב ביחד עם אחרים ב- 5.24 גרם סם מסוג קנבוס ובתמורה קיבל 350 ₪.

ד. מעובדות האישום האחד עשר עולה כי ביום 16.06.21, סחר המשיב ביחד עם אחרים ב- 8 גרם נטו של סם מסוג קנבוס ובתמורה קיבל 350 ₪.

ה. מעובדות האישום השנים עשר עולה כי ביום 16.06.21, סחר המשיב ב- 7.88 גרם סם מסוג קנבוס ובתמורה קיבל 350 ₪.

- ו. מעובדות האישום השלושה עשר עולה כי ביום 16.06.21, סחר המשיב ב- 8 גרם נטו של סם מסוכן מסוג קנבוס ובתמורה קיבל 300 ₪.
- ז. מעובדות האישום הארבעה עשר עולה כי ביום 17.06.21, סחר המשיב ב- 8 גרם של סם מסוכן מסוג קנבוס ובתמורה קיבל 350 ₪.
- ח. מעובדות האישום החמישה עשר עולה כי ביום 12.06.21, סחר המשיב ב- 8 גרם סם מסוכן מסוג קנבוס ובתמורה קיבל 300 ₪.
- ט. מעובדות האישום השישה עשר עולה כי ביום 16.06.21, סחר המשיב בכ- 30 גרם סם מסוכן מסוג קנבוס, ובתמורה קיבל 1550 ₪.
- י. מעובדות האישום השבעה עשר עולה כי המשיב סחר ב- 2 הזדמנויות, הראשונה ביום 14.06.21 והשנייה ביום 16.06.21 בכ- 8 גרם נטו של סם מסוכן מסוג קנבוס, בכל הזדמנות, ובתמורה קיבל המשיב 700 ₪.
- יא. מעובדות האישום השמונה עשר עולה כי ביום 14.06.21, סחר המשיב ב 56 גרם של סם מסוכן מסוג קנבוס ובתמורה קיבל 1500 ₪.
- יב. מעובדות האישום התשעה עשר עולה כי ביום 17.06.21, סחר המשיב ב- 8 גרם של סם מסוכן מסוג קנבוס ובתמורה קיבל 350 ₪.
- יג. מעובדות האישום העשרים עולה כי ביום 18.06.2, החזיק המשיב שלא לצריכתו העצמית 340.02 גרם סם מסוג קנבוס, 2.34 גרם סם מאותו הסוג וכן כסף מזומן בסך 10,000 ₪.
8. היקף הסחר בסמים בו היה מעורב מהמשיב, נרחב. הדבר מלמד כי המשיב נטוע עמוק בעולם של סחר בסמים. היקף אינטנסיבי זה מלמד על קיומה של מסוכנות ברף גבוה. כפי שצינתי לעיל, הנטל מוטל על המשיב להראות כי איננו מסוכן וכי ניתן לאיין את המסוכנות באמצעות חלופה. לאחר שנתתי דעתי לעיכוב הממושך בהגשת תסקיר שירות מבחן, גם אם לא באשמתו של המשיב, סברתי שהמסוכנות הנשקפת מהמשיב איננה מאפשרת שחרור המשיב.
9. העובדות המתוארות בכתב האישום מלמדות כי למשיב יש לכאורה נגישות לערוצי סחר בסמים מסוכנים וכי אין מדובר במעורבות חד פעמית או רגעית. על כן, בחינת שחרורו של המשיב לחלופה צריך שתיעשה בזהירות רבה.
10. וכעת לבחינת מיהות העושה. המשיב אכן צעיר, יליד 1998. יחד עם זאת, לחובתו של המשיב הרשעה בעבירה רלוונטית במסגרתה נידון בבית דין צבאי לעונש מאסר בפועל וכן מאסר מותנה שהינו חב הפעלה ככל שיורשע בכתב האישום שיוחס לו בהליך זה. ולא זו בלבד: למשיב גם הסתבכויות נוספות בעבירות סמים כפי שמפורט בסעיף 28 לבקשת המעצר. הינה כי כן, חרף גילו הצעיר של המשיב, אין מדובר במי שזו הסתבכותו הראשונה, אלא במי שהסתבך בעבירת סמים, ככל הנראה, עוד במהלך שירותו הצבאי, נידון בין עמוד 3

היתר לעונש מאסר מותנה ושב לבצע לכאורה עבירות של סחר בסמים בהיקף ניכר כפי שפורט לעיל. עוד יודגש, כי גיל צעיר והעדר עבר פלילי כשלעצמם אינם מהווים חסינות מפני מעצר עד לתום ההליכים. שחרור בעניינים של נאשמים צעירים המיוחסות להם עבירות של סחר בסמים בהיקף כפי שמיוחס למשיב, צריך שיעשה מקום שבו נוסף למאפיינים אלו, של גיל צעיר והעדר עבר (הגם שלמשיב זה יש הרשעה אחת כמפורט לעיל), שבית משפט מתרשם כי מידת מעורבותו של הנאשם בעולם הסמים אינה גבוהה או שחלקו בשרשרת הפצת הסם, לא מכריע (ראו: בש"פ 5642/18 חג'אני נ' מדינת ישראל).

11. ובאשר לקיומה של חלופת מעצר. שמעתי את המפקחים המוצעים - הוריו של המשיב. אכן, אמו של המשיב דברה מדם ליבה, חזרה ומסרה כי היא מבינה את חומרת המעשים המיוחסים למשיב והיא מוכנה לסייע למשיב. עם זאת, מדובר במפקחת שעובדת משעות הבוקר עד שעות הצהריים וברור שלא ניתן לצפות ממנה כי תעזוב את מקום תעסוקה ותהיה פנויה אך ורק לפקח על המשיב. באשר לאביו של המשיב, לא התרשמתי כי מדובר במפקח בעל סמכויות כפי שנדרש. מעבר לכך, מדובר במפקח שעובד במשמרות וחרף הצהרתו כי עובד רק בלילה, דומה שיהיה קושי להירתמות המפקח לפיקוח למשך תקופה ארוכה. יחד עם זאת, אציין ואדגיש, כי גם אם הייתה מוצגת חלופת מעצר מושלמת ומפקחים ראויים, אין לטעמי מקום להורות על שחרור המשיב לחלופת מעצר בטרם קבלת תסקיר אשר יהיה בו כדי לשפוך אור על מידת המסוכנות הנשקפת מהמשיב. כידוע תסקיר שירות המבחן נחוץ לא רק על מנת לעמוד על טיבן של המפקחים המוצעים, אלא בעיקר על מנת לעמוד על טיבו של המפוקח, המשיב, ועל השאלה האם ניתן לתת בו את האמון הנחוץ למעצר בפיקוח אלקטרוני.

12. ער אני לחוות הדעת של מנהלת האיזוק אשר מצאה את כתובת מעצר הבית מתאימה. אולם, גם בהקשר זה, יש לזכור שעל מנת להורות על מעצר בפיקוח אלקטרוני לגבי מי שמואשם בעבירות של סחר בסמים, יש צורך בהתקיימותם של טעמים מיוחדים שירשמו כאמור בסעיף 22ב(ב) לחוק המעצרים. ממילא, שעה שמדובר במי שמעורבותו בסם לא הצטמצמה למכירה בודדת אלא התפרסה על פני מספר לא מבוטל של מכירות נפרדות של סם, דומה כי תנאי להכרה בחלופת מעצר מתאימה יהא שכנוע עמוק של ביהמ"ש שהחלופה תאיין באופן סביר את המסוכנות הרבה הנשקפת וזאת כמובן, בהלימה לפסיקה שכבר קבעה לא אחת כי גם עבירות סחר ניתן לבצע אף במעצר באיזוק אלקטרוני (ראו: בש"פ 2924/21 דוד אברמוב נ' מדינת ישראל (פורסם בנבו, 04.05.21); בש"פ 6463/09 איליה נ' מדינת ישראל (פורסם בנבו, 26.08.09); עמ"ת 24260-02-21 מדינת ישראל נ' מנצור).

13. בנסיבות אלה, ולנוכח עתירת ב"כ המשיב להכריע בשאלת המעצר בלא המתנה לתסקיר שירות מבחן, הגעתי כאמור לכלל מסקנה כי יש להורות על מעצרו של המשיב עד לתום ההליכים המשפטיים.

14. פרוטוקול זה מהווה צו מעצר.

ניתנה היום, א' חשוון תשפ"ב, 07 אוקטובר 2021, בהעדר הצדדים.

